

# Протокол

№

гр. София, 12.03.2013 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,**  
в публично заседание на 12.03.2013 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Ситнилска**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7418** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 09.33 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Т. Н. В. М. редовно призована не се явява представлява се от адв. С. с пълномощно по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – В. С. С. редовно призован, не се явява, представлява се от адв. А. с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ – Директорът на дирекция „Общински строителен контрол” редовно призован, се представлява от юрк. Г., която представя пълномощно.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА – Р. В. Б. редовно призована, се явява лично и с адв. С..

ВЛ Т. И. А. се явява.

Адв. С. – Да не се дава ход на делото. Депозирали сме молба с искане делото да бъде спряно. Поддържам искането. Считаме, че настоящият спор няма как да бъде разрешен, без да се произнесат по две преюдициални дела, които към настоящия момент са в ход – първото е дело № 2518/2011 г. по описа на 34 състав. По делото е подадена жалба, с която е обжалвана кадастралната карта за кв. Б., за въпросната улица, нейното местоположение и къде се намира източната граница на двата имота собствениците, на които и там са конституирани като жалбоподатели. Междувременно беше постановено определение на ВАС, с което беше спряно предварителното изпълнение на обжалваната пред Вас заповед. В мотивите на това определение изрично е посочено, че настоящото дело няма как да бъде разрешено при преюдициален и висящ спор за кадастралната карта на кв. Б.. Наред с това делото е заведено много преди настоящото дело. Впоследствие ЗС, а именно Р. Б. предяви искова молба в СРС, по която е образувано гр. дело № 31591/2012 г., като с тази искова молба ищецът иска да докаже разположението на границите на неговия имот,

респективно на имота на моята доверителка, както и съответно претендира, че съществуващата улица попада в нейния имот, както и че несъществуващата улица попада в имота на моята доверителка. И считам, че това дело, което също е на ход е основно и на база на неговото решение ще се установи къде де факто се намира източната граница на имота на моята доверителка, попада ли съществуващата улица в имота на ЗС, респективно попада ли несъществуващата улица в имота на моята доверителка. Считам, че в тази насока е и цялата константна съдебна практика, като според ВАС при наличието на висящ материално правен спор за собственост и граници на имоти, няма как да се разглеждат споровете по чл. 195 ЗУТ до разрешаването на предходните. Ето защо, още веднъж Ви моля, на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК да спрете производството по настоящото административно дело до окончателното приключване на споровете по адм. дело № 2518/2011 г. на АССГ, 34 състав и гр. дело № 31591/2012 г. 33 състав, СРС. Считаме, че решенията по тях ще имат значение за правилното разрешаване на спора по настоящото дело. Във връзка с изложеното сме представили доказателства за наличието на висящи производства.

Адв. А. – Поддържам искането от името на моя доверител за спиране на производството. Гр. дело № 31591/2012 г. по описа на СРС е образувано по предявени обективно и субективно съединени иски с правно основание чл. 108 и 109 от Закона за собствеността срещу моят доверител, а именно става въпрос за спор за собственост. Това определя и преюдициалния характер на това производство спрямо разглеждането към настоящото дело. Аргументите ми са, че с административен акт издаден по чл. 195 ЗУТ не може да се разпорежда премахване на строежи, само и единствено на основание спор по отношение на тяхното местонахождение, с оглед противоречиви твърдения за попадане в една или друга собственост.

Юрк. Г. - Предоставям на съда.

Юрк. С. – Моля да оставите искането за спиране на делото без уважение. Това искане е правено в производството пред 40 състав и е оставено без уважение с определение на съда, именно по съображенията, които бяха изложени и в днешното съдебно заседание. Новият момент е само заведеното дело от моята доверител срещу жалбоподателите по настоящото дело с правно основание чл. 108 и 109 ЗС. В никакъв случай не мога да приема, че така заведеното дело има преюдициален характер по отношение на настоящия административно правен спор. Обжалвани са заповеди издадени на основание чл. 195, ал. 6 ЗУТ, в който текст законодателя визира няколко хипотези, включително и хипотезата за изграждането на обекти в собствен имот, без необходимите строителни книжа, което е едно от основанията за издаване на оспорените заповеди, а не само за това че не се намират на съответното неподходящо място. Самите жалбоподатели в обстоятелствените части на двете жалби и представените от тях доказателства, както и събраните в хода на административното производство писмени доказателства удостоверяват материалните права на двамата жалбоподатели и точните имотни граници на притежаваните от тях УПИ-та. Предмет на доказване е точното местонахождение на тези огради, което и предмет на поставените задачи към СТЕ от самите жалбоподатели и от съда. За това ще моля да бъде оставено без уважение искането.

Адв. С. - Искан да уточним, че издадената заповед е за това, че оградите са с неподходящо местоположение. На следващо място, когато цитирах становищата, изложени в решенията на ВАС не случайно споменах чл. 195 ЗУТ, без да правя уточнение, което означава, че в това число влизат всички възможни хипотези. И на

трето последно място, искам да отбележа, че поне според нас няма как към настоящия момент да бъде определено точното местоположение на оградата, което е предметът на настоящия административен спор, поради обстоятелството, че кадастралната карта все още не е влязла в сила по отношение на моята доверителка, тъй като тя я е обжалвала. Същевременно обаче не може да бъде прилагана регулацията от 1980-1983 г., тъй като и тя в момента е във висящо положение, предвид съществуващата вече кадастралната карта. Да не говорим, че въпросната регулация от 1980 и 1983 г. не е приложена. Да, действително източната граница на моята доверителка е ул. Б. легенда. Единствената съществуваща улица с този административен адрес е тази, която е на място, асфалтирана и съществуваща повече от 20 г., а не някаква виртуална [улица], която съществува нанесена по една неприложена регулация, която не отразява действителната фактическа обстановка на място. Ето това е спорът.

Адв. А. – Твърдението, че въпросната ограда е незаконен строеж оставям без коментар по отношение на неговата основателност. Но същото е несъотносимо към настоящото дело, защото в производството по гл. 13, раздел Трети ЗУТ е без всякакво значение дали един строеж, ако бъде квалифициран като такъв, е законен, търпим или незаконен. В този смисъл са и последните изменения на ЗУТ.

Адв. С. – Закона не борави с понятието виртуалност и висящност. Когато няма одобрена кадастрална карта и кадастрален регистър за даден район приложими са последните действащи регулационни планове. По отношение на установяването на имотните граници, които са визирани в самия регулационен и одобрения с него кадастрален план, кадастралната карта и кадастралния регистър могат да удостоверяват само имотните граници по действащите преди това регулационни и кадастрални планове. Опитът и в това производството да се обърне преди всичко внимание на техническото състояние, а не на материално правните и регулационните планове е изместване на тежестта в един процес. Няма никакво значение, че регулацията от 1983 г. в частта за въпросната улица не е приложена. Това не променя нещата, че материалните права по нотариалните актове представени по делото на двамата жалбоподатели тангират в източната си страна именно до тази неприложена и нереализирана на практика улица. За останалата част от имота от източната страна на тази улица те нямат никакви права.

**СЪДЪТ** намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото и  
**О П Р Е Д Е Л И:**

**ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

ДОКЛАДВА отговор на жалбата от ЗС.

ДОКЛАДВА молба от адв. А., с която се поддържа искането за спиране на производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК.

ДОКЛАДВА молба от адв. С., с която се поддържа искането за спиране на производството на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК.

ДОКЛАДВА заключение от СТЕ депозирано по делото на 04.03.2013 г., в срока по чл. 199 ГПК.

Адв. С. – Оспорвам жалбите по съображения изложени в писмения отговор. Няма да соча доказателства.

**СЪДЪТ** пристъпва към изслушване на заключението от СТЕ.

СНЕМА самоличността на ВЛ - Т. И. А. на 45 г., неосъждана, без дела и родство със

страните.

**ПРЕДУПРЕДЕНА** за наказателната отговорност по чл. 291 НК.

ВЛ - Поддържам заключението.

На въпроси на адв. С., ВЛ – Посочените от мен въпроси в заключението, формулирани от съда обединяват поставените въпроси и от жалбоподателите и всъщност съм отговорила на вашите въпроси. На този въпрос съм отговорила на последната страница от заключението, първият болтван текст – оградата попада в поземлен имот пл. № 57, кв. 68 и в отредения за имота УПИ XIII-57. На приложената скица съм показала местоположението на съществуващата улица и на проектираната улица, както и местоположението на оградите, които съществуват на място. От приложението е видно къде са разположени съществуващите огради и съответно улицата изградена на място. Освен това съм приложила и снимки в Приложение № 2, на които се виждат оградите и съществуващата на място улица. И считам, че този въпрос съм го изяснила със заключението. В регулационния план от 1983 г. улицата не е нанесена. Имот пл. № 57 е нанесен през 2009 год., което съм записала на първа страница от заключението. Обособеното УПИ е по имотните граници и фактически от 2009 г. съществува имота в регулационния план. Видно от приложената скица към удостоверението по чл. 13 частта от имота, която се възстановява е повдигната и представлява площта, която граничи с проектираната улица, а не със съществуващата на място. По отношение на имотите на жалбоподателя няма приложена регулация, тъй като техните нотариални актове са за урегулирани поземлени имоти, а не за поземлени имоти. Самата улица не е изпълнена. По отношение на улицата, която е проектирана с плана от 1983 г. от осева точка на 601 до осева точка 602 не е приложена регулацията. Това, което съществува на място е положена настилка, която е в доста лошо състояние, няма изградени тротоари и съответно не е изпълнена така, както се изпълнява улично платно с наклони за отвеждане на повърхностните води. Много от улиците от квартала не са изпълнени, така както би трябвало да са изпълнени, доколкото успях да видя при посещението на място. Не съм забелязала да има изградени шахти, като част от отводнителна система. В долната част на терена има частично поставен цокъл.

Адв. С. – Нямам повече въпроси.

Адв. А. – Нямам въпроси.

Юрк. Г. - Нямам въпроси.

На въпроси на адв. С., ВЛ – Говорим за кв. 68. На стр. 2 от заключението, първи абзац, където съм цитирала нотариален акт № 16 в него е допусната техническа грешка, това е при цитирането, аз съм посочила кв. 58, така както е записано в него. УПИ XI-529 А е ограден с масивна плътна ограда, а УПИ XII-528 е оградена с телена мрежа. На стр. 2 от заключението съм допуснала грешка като съм ги разменила.

След изслушване на заключението от СТЕ и становището на страните,

**СЪДЪТ**

**О П Р Е Д Е Л И:**

**ПРИЕМА** заключението от СТЕ.

**ДА СЕ ИЗПЛАТИ** възнаграждение на ВЛ в размер на внесения по делото депозит, за което се издаде РКО.

Адв. С. – Считам, че експертизата не следваше да се приема в този вид, а ВЛ да отговори точно и конкретно на всички поставени въпроси. Оспорваме СТЕ. Моля да допуснете изслушването на тройна, която да отговори на поставените от нас въпроси

в жалбата, като заявяваме, че държим да присъстваме при огледа на място. Като моля да ми дадете възможност да посоча ВЛ в определен от Вас срок.

Адв. А. – Присъединявам се към становището на колегата, тъй като считам, че ВЛ следваше в заключението изрично да отговори и на въпросите поставени в жалбата със съответните мотиви, с оглед на обстоятелството това неговото становище да бъде безпределно ясно, възприето и съответно заключението да прието и неоспорено.

Юрк. Г. - Не оспорвам искането за допускане на тройна СТЕ.

Адв. С. – Дали ще бъде допусната тройна СТЕ е преценка на съда, но аз имам молба, да задължите процесуалните представители на жалбоподателите в определен срок да конкретизират въпросите към тройната СТЕ в писмена молба, преди да допуснете такава, защото така както са формулирани въпросите и в двете жалби, пряко или косвено се повтарят правни въпроси, които не са от компетентността на ВЛ, с копие до нас, за да вземем становище по тези въпроси.

По доказателствата,

**СЪДЪТ**

**О П Р Е Д Е Л И:**

ДАВА възможност на пълномощниците на жалбоподателите да формулиран конкретни въпроси към поисканата тройна СТЕ в 7-дневен срок от днешното съдебно заседание с писмена молба, с копие за насрещните страни.

По искането за допускане на тройна СТЕ, **СЪДЪТ** ще се произнесе в закрито заседание.

Като взе предвид предмета на образуваното пред СРС гр. дело № 31591/2012 г. настоящият съдебен състав намира, че същият се явява прюдициален спрямо предмета на настоящото съдебно производство, поради което и

На основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК,

**О П Р Е Д Е Л И:**

СПИРА производството по настоящото дело до приключване на производството по гр. дело № 31591/2012 г. по описа на СРС.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.24 ч.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:**

**СЕКРЕТАР:**